

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Lubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľa: **A.**, M., X., S., zastúpeného: **A.**, M., S., S., právny zástupca Mgr. **_N.S.**, advokátka, V., X., proti odporcovi v 1. rade: **L.**, s. r. o., D., B., IČO: X., odporcovi v 2. rade: **L.K.**, r. č. X., V., X. a odporcovi v 3. rade: **F.J.**, r. č. X., A., X. **B.**, o **zaplatenie 24 451,52 eur s príslušenstvom**, o odvolaní odporcu v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. mája 2007 č. k. 3 Cbm 19/04-124, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. mája 2007 č. k. 3 Cbm 19/04-124 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil odporcom v 2/ a 3/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 24 451,52 eur úrok z omeškania 6,22% ročne od 28. 05. 2003 do 30. 06. 2003 a vo výške 6,14% ročne od 01. 07. 2003 do zaplatenia a trovy konania 143 419,- Sk. V časti týkajúcej sa odporcu v 1/ rade konanie zastavil.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 24 451,52 eur s príslušenstvom z dôvodu, že na základe objednávky zo dňa 25. 03. 2002 dodal odporcovi v 1/ rade ojazdené motorové vozidlo Mercedes Benz, výrobné číslo: Si X., typ D. číslo podvozku X., čtp.: T. za kúpnu cenu 38 346,89 eur, ktoré odporca v 1. rade prevzal dňa 25. 03. 2002, ale cenu dohodnutú v splátkach nezaplatil. Návrh doložil listinnými dôkazmi.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, písomnými podaniami účastníkov, na základe ktorých mal za preukázané, že pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar – ojazdené motorové vozidlo Mercedes Benz, v. č. SI X., typ. D., č. podvozku X., čtp.: T., vznikla na základe rámcovej dohody o dodávke tovaru z 27. 06. 2001 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade, ktorú za odporcu v 1. rade podpísali odporcovia v 2/ a 3/ rade (pravosť podpisu odporcu v 3/ rade je osvedčená notárskou doložkou), kúpnej zmluvy, písomnej objednávky odporcu v 1/ rade zo dňa 25. 03. 2002 a preberacieho protokolu z toho istého dátumu. Dodávka tovaru bola preukázaná aj zaplatením časti dojednanej kúpnej ceny pri prevzatí vozidla, ako aj čiastočnou platbou splátok na zvyšok kúpnej ceny a vyjadrením odporcu v 1. rade zo dňa 27. 05. 2004.

Rámcová dohoda o dodávke tovaru z 27. 06. 2001, okrem práv a povinností navrhovateľa, špecifikuje i práva a povinnosti odporcu v 1/ rade (vyberať si vozidlá, dojednávať cenu, platiť zálohu 25% pred prevzatím tovaru atď.), pričom táto časť dohody je samostatne opatrená podpismi konateľov. V ďalšej časti tejto dohody boli záväzky odporcu v 1/ rade zabezpečené prevzatím priameho ručenia za ich úplné splnenie odporcami v 2/ a 3/ rade, vrátane ich identifikácie rodnými číslami a podpismi, u odporcu v 2/ rade, aj číslom pasu. V rámcovej dohode si pre prípad sporov dohodli nemecké právo podľa § 765 Občianskeho zákonníka SRN. Na základe vyššie uvedených právnych úkonov sa odporcovia v 2/ a 3/ rade zaručili za splnenie záväzkov odporcu v 1/ rade, pričom mohlo ísť aj o záväzky budúce alebo podmienené. Podľa § 766 sa na platnosť dohody o ručení vyžaduje písomná forma právneho úkonu, nezáleží na znení. Ak za ten istý záväzok ručia viacerí ručitelia, ručia ako celkový dlžník, aj keď ručenie nebolo prevzaté ako spoločné. V danom prípade sa na to isté plnenie zaviazali odporcovia v 2/ a 3/ rade, preto ide o pasívnu solidaritu

a navrhovateľ môže plnenie požadovať od ktoréhokoľvek z nich, alebo aj od oboch, pričom plnením jedného z nich záväzok zaniká v rozsahu tohto plnenia.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že existuje platný a splatný záväzok na zaplatenie časti kúpnej ceny vo výške 24 451,52 eur voči odporcom v 2/ a 3/ rade, preto súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: S., vl. č. X., bolo zistené, že odporcovia v 2/ a 3/ rade, boli konateľmi odporcu v 1/ rade do 23. 09. 2004. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2K 201/05-123 z 20. 04. 2006 (právoplatné 22. 05. 2006), súd návrh na vyhlásenie konkurzu proti odporcovi v 1/ rade zamietol a obchodná spoločnosť bola zrušená. Odporca v 1/ rade bol z obchodného registra ex offio vymazaný dňa 16. 06. 2006, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Z napadnutého rozsudku ďalej vyplýva konštatovanie súdu, že účastník má právo, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), čo však neznamená, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez jeho prítomnosti, ak sú inak splnené podmienky uvedené v § 101 ods. 2 O. s. p. Súd však musí účastníkovi poskytnúť možnosť, aby sa vec v jeho prítomnosti prejedнала. Avšak opakovaná žiadosť odporcov v 2/ a 3/ rade o odročenie pojednávania, nie je bez ďalšieho dôvodom na odročenie pojednávania podľa § 101 ods. 2 O. s. p. V predmetnej veci súd vyhovel žiadosti odporcov v 2/ a 3/ rade o odročenie pojednávania vytýčeného na 18. 04. 2007 z dôvodu, že nemajú k dispozícii dôkazy, nakoľko predali svoje obchodné podiely a celú agendu prevzal nový majiteľ a chceli z tohto dôvodu ustanoviť na zastupovanie advokáta. Z obsahu spisu je však zrejmé, že ani raz do neho nenahliadli, aby sa oboznámili s dôkazmi predkladanými navrhovateľom. Ich návrhu na ďalšie odročenie pojednávania vytýčeného na 16. 05. 2007 z rovnakých dôvodov, súd nevyhovel, nakoľko bolo preukázané, že odporcovia už od roku 2004 vedeli, že je proti nim vedené súdne konanie, vedeli aj o predmete sporu. Na základe uvedeného súd rozhodol, že bude konať v ich neprítomnosti, pretože v uvedenej veci nejde o odňatie možnosti konať pred súdom (uznesenie NS SR 5 Cdo 77/02).

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia a hotových výdavkov.

Odporca v 3/ rade podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 19. 07. 2007 v ktorom uviedol, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O. s. p., súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vyslovil nesprávny právny názor.

Odvolaateľ uviedol, že pokiaľ ide o ručenie súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav veci a nesprávne ho i právne posúdil. Uviedol, že nie si je vedomý, že podpísal záväzok o ručení a pokiaľ k takémuto záväzku došlo, nebolo jeho úmyslom podpisovať ručenie a ručiť solidárne, nakoľko predmetné obchody realizoval odporca v 2/ rade ako konateľ s. r. o. L.. O nesplnení záväzku spoločnosti nevedel. Ďalej uviedol, že ručenie sa neaktivizovalo, pretože navrhovateľ odporcu v 1/ rade nevyzval na plnenie a ani odporcu v 3/ rade.

V odvolaní opätovne namietal, že súd konal a rozhodol bez jeho účasti, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že ako účastníkovi konania sa mu nepodarilo stretnúť sa s odporcom v 2/ rade a zistiť, kde sa celá písomná agenda odporcu v 1. rade nachádza.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie resp. zmeniť a návrh voči nemu zamietnuť.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny, nakoľko pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie kúpnej ceny za dodané ojazdené nákladné motorové vozidlo vznikla z Rámcovej dohody z 27. 06. 2001, ktorú v mene odporcu v 1/ rade podpísali odporcovia v 2/ a 3/ rade, v čase podpisu tejto zmluvy boli spoločníkmi a konateľmi odporcu v 1/ rade až do jej výmazu z obchodného registra. Taktiež odporcovia v 2/ a 3/ rade nepochybne a jednoznačne zabezpečili pohľadávku navrhovateľa ručením, a to svojimi podpismi na tej istej listine pod ručiteľským vyhlásením, pričom podpis odporcu v 3/ rade bol opatrený doložkou osvedčujúcou jeho pravosť.

Navrhovateľ sa od roku 2002 neúspešne viackrát domáhal splatenia splatného záväzku od odporcu v 1/ rade osobne a následne i prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, avšak bezvýsledne.

Ďalej poukázal na platnosť nemeckého práva pre daný právny vzťah a odkázal na znenie ust. § 773 v spojení s § 771 BGB, ktoré upravujú ručiteľský záväzok.

Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2) v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v znení novely č. 384/2008 účinnej od 15. októbra 2008, bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené predpoklady pre verejné pojednávanie vo veci podľa § 214 ods. 1 O. s. p.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti právneho názoru vysloveného prvostupňovým súdom, ktorý v napadnutej časti rozsudku podanému návrhu vyhovel.

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 24 451,52 eur titulom časti nezaplatenej kúpnej ceny za dodané ojazdené motorové vozidlo.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, vykonané dokazovanie, listinné dôkazy a prijal právny názor, že napadnutý rozsudok je vecne správny. Navrhovateľ svoj návrh riadne preukázal, predložil dôkazy, ktorých vierohodnosť odporca v 3/ rade v priebehu doterajšieho konania právne relevantným spôsobom nespochybnil. Bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ na základe platného záväzkového vzťahu dodal odporcovi v 1. rade požadovaný tovar (ojazdené motorové vozidlo), ktoré odporca v 1/ rade prevzal, ale nepreukázal, že za tento tovar zaplatil celú dohodnutú kúpnu cenu. Taktiež nebolo vierohodne spochybnené, že by odporca v 3/ rade, neprevzal ručiteľský záväzok v právnom vzťahu, v ktorom si dohodli platnosť nemeckého práva, teda i inštitútu ručenia.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa odňatia možnosti konať pred súdom, nepovažuje odvolací súd za právne dôvodnú, nakoľko prvostupňový súd v procesnom postupe nepochybil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania podľa § 224 O. s. p. v spojitosti s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich v lehote do 3 pracovných dní nevyčíslil (§ 151 ods. 1, 2 O. s. p.) a iné trovy, na ktoré by mal nárok aj bez vyčíslenia, mu nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. júla 2009

**JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková